

MÁSODIK SZEKCIÓ

VARGA kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(14338/03 sz. Kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2006. március 28.

*Ezen határozat az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdésében foglalt
köörülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.*

A Varga kontra Magyarország ügyben,
Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott
ülésén, melynek tagjai voltak:

J.-P. COSTA, *Elnök*
A.B. BAKA,
I. CABRAL BARRETO,
R. TÜRMEN,
M. UGREKHELIDZE,
D. JOČIENĚ,
D. POPOVIĆ, *bírák*
és S. NAISMITH, *Hivatalvezető-helyettes*

2006. március 7-i zárt ülésén folytatott tanácskozását követően
az azon időpontban elfogadott alábbi határozatot hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy Magyarország ellen benyújtott kérelem (14338/03 sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény (az "Egyezmény") 34. Cikke alapján egy magyar állampolgár, Varga Béláné (a "kérelmező") 2003. március 30-án terjesztett a Bíróság elé.

2. A kérelmezőt Barbalics I. Nagyatádon praktizáló ügyvéd képviselte. A Magyar Kormányt (a "Kormány") képviselője, dr. Höltzl Lipót, az Igazságügyi Minisztérium Helyettes Államtitkára képviselte.

3. 2005. június 29-én a Bíróság úgy határozott, hogy közli a panaszt. Az Egyezmény 29. Cikkének 3. bekezdése alapján úgy döntött, hogy a kérelem érdemét és elfogadhatóságát együttesen vizsgálja.

A TÉNYEK

4. A kérelmező 1928-ban született és Budapesten él.

5. 1990 decembere és 1992 októbere között egy pontosan meg nem határozott időpontban a kérelmező birtokháborítási pert indított szomszédja ellen a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt.

6. 1993. október 19. és 1998. november 17. között a Kerületi Bíróság kilenc tárgyalást tartott, ismételten felhívta a kérelmezőt kereseti kérelmének pontosítására, s pártfogó ügyvédet rendelt ki számára. A

november 17-i tárgyaláson a Bíróság elutasította a kérelmező keresetét, megállapítva, hogy a kérelmező telkén áthaladó csővezetéken végzett karbantartási munka által okozott zavarás ésszerű mértékű, s a szomszédot megillető szolgalmi jog alapján indokolt volt.

7. 1999. november 19-én a Fővárosi Bíróság elutasította a kérelmező fellebbezését.

8. 2000. március 16-án a kérelmező felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő.

9. 2002. június 26-án a Legfelsőbb Bíróság elutasította a kérelmező felülvizsgálati kérelmét, megállapítva, hogy az első- és a másodfokú ítéletek a jogszabályokkal összhangban álltak. E határozatot 2002. október 17-én kézbesítették a kérelmező ügyvédje számára.

A JOG

I. AZ EGYEZMÉNY 6. CIKKE 1. BEKEZDÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

10. A kérelmező panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdésében lefektetett “ésszerű idő” követelményével. A 6. Cikk 1. bekezdésének releváns része kimondja:

“Mindenkinek joga van arra, hogy... bíróság... ésszerű időn belül... hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában...”

11. A Kormány vitatta a panaszt.

12. A figyelembe veendő időszak csak 1992. november 5-én kezdődött, amikor az egyéni panasz jogának Magyarország általi elismerése hatályba lépett. (Mindenesetre nem ismert, hogy az eljárás eredetileg, 1992 októberét megelőzően, mely időpontban kezdődött.)

13. A szóban forgó időszak a Legfelsőbb Bíróság határozatának kézbesítésével, 2002. október 17-én zárult le. Ilyen módon három bírósági szinten csaknem tíz évig tartott.

A. Elfogadhatóság

14. A Bíróság megjegyzi, hogy a panasz nem nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. Cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben. Továbbá megjegyzi, hogy semmilyen más alapon sem elfogadhatatlan. Ezért elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

B. Érdem

15. A Bíróság emlékeztet arra, hogy az eljárás hosszának ésszerű voltát az eset egyedi körülményeinek fényében, a Bíróság esetjogában lefektetett kritériumok figyelembe vételével kell megítélni, különös tekintettel az eset bonyolultságára, a kérelmező és a releváns hatóságok magatartására és arra, hogy mi volt a per tétje a kérelmező számára (ld. többek között *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII).

16. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. Cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. fent idézett *Frydlender*).

17. Az előterjesztett anyagot megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen ügyben eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogra figyelemmel a Bíróság megállapítja, hogy a jelen ügyben az eljárás túlzottan hosszú volt, s nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének.

18. Ezért az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették.

II. AZ EGYEZMÉNY EGYÉB ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

19. Az Egyezmény 6. és 14. Cikkei, valamint az Első kiegészítő jegyzőkönyv 1. Cikke alapján a kérelmező azt is panaszolta, hogy a hazai hatóságok határozatai tévesek voltak.

20. A Bíróság szerint az ügy iratai alapján nincs jele annak, hogy az ügyet tárgyaló bíróságok elfogultak lettek volna, hogy a kérelmező – aki kirendelt jogi képviselővel rendelkezett – ne adhatta volna elő ügyét, vagy hogy az eljárás egyéb módon tisztességtelen lett volna. Továbbá, a hazai bíróságok magánfelek vitáját érintő, az önkényesség bármilyen jelétől mentes eljárás során meghozott határozatai nem tekinthetők tulajdontól való megfosztásnak. Ilyen körülmények között a Bíróság megállapítja: a

kérelmező beadványai alapján nincs jele annak, hogy az Egyezményben és annak jegyzőkönyveiben számára biztosított jogokat megsértették.

21. Ebből következően a kérelemnek ez a része nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. Cikke 3. bekezdése szerinti értelemben, s ezt a részt az Egyezmény 35. Cikkének 4. bekezdése alapján el kell utasítani.

III. AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

22. Az Egyezmény 41. Cikke kimondja:

“Ha a Bíróság az Egyezmény vagy az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvek megsértését állapítja meg és az érdekelt Magas Szerződő Fél belső joga csak részleges jóvátételt tesz lehetővé, a Bíróság – szükség esetén – igazságos elégtételt ítél meg a sértett félnek.”

A. Károk

23. A kérelmező 4.000 euró vagyoni és 20.000 euró nem vagyoni kártérítést követelt.

24. A Kormány túlzottnak találta az igényt.

25. A Bíróság nem lát okozati kapcsolatot a megállapított jogsértés és az állított vagyoni kár között; ezért ezt az igényt elutasítja. Azonban úgy véli, hogy a kérelmező nem vagyoni kárt szenvedett. Méltányossági alapon ítélve 6.000 eurót ítél meg számára ilyen címen.

B. Költségek és kiadások

26. A kérelmező további 2.500 eurót követelt a hazai bíróságok és a Bíróság előtti eljárásban felmerült költségek megtérítésére.

27. A Kormány vitatta az igényt.

28. A Bíróság esetjoga szerint a kérelmező csak akkor jogosult költségei és kiadásai megtérítésére, hogyha bizonyítja, hogy e költségek ténylegesen és szükségszerűen felmerültek, s összegüket tekintve ésszerűek. A jelen ügyben a birtokában lévő információkra és a fenti kritériumokra figyelemmel a Bíróság elutasítja a hazai eljárással kapcsolatos költségek és kiadások tekintetében előterjesztett igényt, a Bíróság előtti eljárás tekintetében pedig 1.000 euró megítélését tartja ésszerűnek.

C. Késedelmi kamat

29. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, s ahhoz további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Az eljárás túlzott hosszával kapcsolatos panaszt *elfogadhatónak*, a panasz többi részét *elfogadhatatlannak* nyilvánítja;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
 - (a) hogy az alperes Kormánynak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, a kérelmező számára nem vagyoni kár tekintetében 6.000 eurót (hatezer euró), költségek és kiadások tekintetében 1.000 eurót (egyezer euró), továbbá az ezen összegeket terhelő adók összegét kell kifizetnie az alperes Állam nemzeti valutájában, a kifizetéskor alkalmazott átváltási árfolyam alkalmazásával;
 - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a kifizetés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után;
4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos többi igényét *elutasítja*.

Készült angol nyelven, az írásos értesítés a Bíróság Eljárási szabályzata 77. szabálya 2. és 3. bekezdésének megfelelően 2006. március 28-án került kiküldésre.

J.P. COSTA
Elnök

S. NAISMITH
Hivatalvezető-helyettes